

Materialistisk videnskab kræver større tro end skabelse

Af *Krister Renard*

Uden overdrivelse kan man sige, at det kræver væsentligt mere tro på det mirakuløse at acceptere den materialistiske videnskab end at godtage ideen om skabelse.

Den mest udbredte opfattelse fastslår, at videnskaben en gang for alle har bevist, at den overnaturlige dimensionen ikke eksisterer. Man må være dum eller ukyndig, hvis man tror på Bibelens Gud! Denne opfattelse dominerer både i massemedierne og i undervisningsvæsenet - i mere eller mindre kamufleret form.

Dersom den gængse materialistiske opfattelse skulle holde stik, skylder man at forklare nogle fakta:

- Hvordan kan det f.eks. være, at omtrent 40 procent af alle forskere i dag er troende (samme andel som for hundrede år siden)?

- Har disse troende forskere sovet i timen, så de slet ikke har bemærket, at forskningen viser, at de tager fejl?

- Hvorfor finder vi desuden den største procentdel af troende naturvidenskabsfolk blandt fysikere og matematikere?

- Har disse naturvidenskabsfolk slet ikke forstået konsekvenserne af deres egne teorier, selv om mange andre tydeligvis har gjort det?

Hvordan kan det være, at en ganske almindelig gymnasielærer, som skriver en lærebog i biologi, og som deri konstaterer, at før troede man på en skaber, men i dag ved vi bedre, får så stor gennemslagskraft med sin lærebog? Selveste Albert Einstein mente, at universets helt specielle orden taler for eksistensen af en bagvedliggende intelligens. Hvem skal man tro mest på, den nævnte gymnasielærer eller Einstein? Einstein havde jo til forskel fra en normal journalist eller lærebogsforfatter, en så dyb og fundamental forståelse af universets indre hem-

meligheder, at hans tanker kom til at forandre hele vort verdensbilde. Måske forstod han også mere om universets oprindelse end de fleste?

Charles Townes, som fik en delt nobelpris for opdagelsen af principperne bag laseren, og som er troende kristen, sagde til *Newsweek*, 27/7 1998, at nylige kosmologiske opdagelser afslører „et univers, som stemmer overens med den religiøse opfattelse“, og specielt, at „en intelligens må have været involveret ved formuleringen af universets love.“

For at forstå årsagerne til vor tids begrænsede tænkning må vi gå 300 år tilbage i tiden. I 1687 publicerede Isaac Newton sit berømte værk *Principia Mathematica*. Deri viste han, hvordan det fysiske univers i høj grad kan forklares og forudsiges ved hjælp af matematik og logik.

Omtrent hundrede år senere hævdede oplysningsfilosofferne, inspireret af Newtons teorier, at ikke bare den fysiske virkelighed, men også alle andre fænomener — verdensaltet og livets oprindelse, politik, moral, skønhed, følelser, kærlighed etc. — kunne forstås med fornuften. Det, som menneskets fornuft ikke kunne forklare, kunne helt enkelt ikke eksistere, mente man. Fornuften ble dermed ophøjet til den højeste norm i universet, og ud fra fornuften skulle alt forklares og tolkes.

Dette sterile syn på forholdet mellem videnskab og tro bygger på en misforståelse af videnskabens natur. Man tror, at der eksisterer en modsætning mellem tro og videnskab, mens det egentlig handler om to forskellige perspektiver på en og samme virkelighed. Som Albert Einstein udtrykte det: „Religion uden videnskab er blind. Videnskab uden religion er lam.“

Den ultimative konfrontation mellem videnskab og tro møder vi i forbindelse med spørgsmålet om, hvordan alt er blevet til. De gængse teorier for universets, livets og arternes

Krister Renard bor i Uppsala, Sverige, hvor han arbejder som gymnasielærer i fagene matematik og fysik. Han er kendt som forfatter til flere vigtige apologetiske skrifter, hvoraf man især kan fremhæve Den moderna fysikens grunder — från mikrokomsos till makrokosmos, som er udkommet på Studentlitteratur, 1995 samt Vetenskap och tro, två vägar till en världsbild, som er udkommet på forlaget Libris, 1989. Han har i sine skrifter på en meget overbevisende måde præsenteret et kristent verdensbillede som alternativ til tidens materialistiske tænkning. Krister Renard redigerer en web-site, <http://welcome.to/renard>. Her behandler han på en meget dygtig måde bl.a. en række væsentlige spørgsmål om forholdet mellem tro og videnskab. Denne site kan varmt anbefales. Red.

oprindelse stammer fra oplysningstidens fornuftstænkning. Til trods for, at det er åbenbart usandsynligt, at et univers opstår af sig selv, fra ingenting, og at dette univers desuden tilfældigvis får de yderst specielle egenskaber, som er nødvendige for livets eksistens, så hævder man, at det var netop sådan, det skete. Og til trods for mangel på alle former for tungtvejende argumenter for, at livet opstod spontant som resultat af tilfældigheder og naturlove, så insisterer man alligevel på, at det er et faktum. Hvorfor? Jo, fordi der inden for den materialistiske oplysningsfilosofi helt enkelt ikke findes nogen anden mulighed. Det må helt enkelt være gået til på den måde! Ikke fordi vore videnskabelige observationer utvetydigt viser det, men fordi materialismens filosofiske doktriner siger det.

De forskellige naturvidenskabelige oprindel-

sesteorier - darwinisme, biokemisk evolution, Big Bang-teorierne etc. - udgør højst mulige forklaringer på, hvordan alting kan være blevet til, men de udelukker ikke på nogen måde eksistensen af en Skaber. Af flere grunde kan man desuden stille spørgsmålet, om disse „mulige“ teorier virkelig er rimelige. Uden overdrivelse kan man sige, at den materialistiske videnskabstro kræver betydelig mere tro på det mirakuløse, end skabelsestroen gør. Hvis en kombination af tilfældigheder og naturlove faktisk resulterede i så komplekse strukturer som universet og de levende organismerne, ja til og med skabninger med evnen til at spekulere over deres egen oprindelse, da vil det være et betydeligt større mirakel, end hvis alting er blevet skabt af en bevidst, intelligent Skaber!